

Gospod Boris Valenčič
Bratov Babnik 14
1000 Ljubljana

Številka: 092-331/2012/86

Datum: 1.3.2016

ZADEVA: Valenčič Martina in Boris – ODGOVOR

Spoštovani,

Ministrstvo za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) v vednost prejema vaše številne vloge, med drugim vlogo z dne 29.1.2016, v kateri izražate nestrinjanje z odločitvami sodišč in kot navajate, zahtevate celovito preiskavo zaradi suma organiziranega kriminala in domnevnega neprestanega političnega nasilja nad vami.

Vašo vlogo smo preučili in se z njo seznanili. V nadaljevanju vam posredujemo pojasnilo o pristojnostih ministrstva in normativni ureditvi, ki nima učinka v konkretnih sodnih ali drugih postopkih.

V zvezi z odločanjem in izvajanjem dokazov v sodnih postopkih pojasnujemo, da mora sodišče pri odločanju upoštevati pravno pomembna dejstva, o njih izvesti predlagane dokaze in nato odločiti v skladu z dokazanim dejanskim stanjem. Katera dejstva se štejejo za dokazana, odloči sodišče po svojem prepričanju na podlagi vestne in skrbne presoje dokazov. Domnevne nepravilnosti sodišč v okviru sojenja lahko stranka uveljavlja v postopkih z rednimi in izrednimi pravnimi sredstvi ter v postopku z ustavno pritožbo in nenazadnje tudi v postopku pred Evropskim sodiščem za človekove pravice. Nepravilnost odločitve oziroma postopka pred odločitvijo, ki je vplivala na odločitev, smejo torej stranke uveljavljati le s pravnimi sredstvi. O teh pravnih sredstvih odločajo sodniki pritožbenih, vrhovnega in ustavnega sodišča ter Evropskega sodišča za človekove pravice, ki so izbrani po v naprej določenih pravilih, o pravnih sredstvih pa odločajo na način in v obsegu, ki je določen v zakonu. Navedeno je predpisano zato, da bi se v vsakem sodnem sporu preprečile morebitne nepravilnosti oziroma kršitve predpisov in da bi se odločilo pravično in zakonito. V primeru, da je zadeva pravnomočna, pa jo mora spoštovati vsaka fizična in pravna oseba v Republiki Sloveniji.

Ministrstvo kot upravni organ, ki je del izvršilne veje oblasti in kot takšen ločen od sodne veje oblasti, ne sme posegati v sodne postopke in ocenjevati odločitve sodnikov, saj bi bilo vsako tako poseganje neustavno (prvi odstavek 23. člena, 125. člen ter drugi stavek drugega odstavka 3. člena Ustave Republike Slovenije) in nezakonito (zlasti 1., 2. in 3. člen veljavnega Zakona o sodiščih) ter tudi v neskladju z mednarodnimi večstranskimi pogodbami s področja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, npr. z neodvisnostjo sodišč po prvem odstavku 6. člena Evropske konvencije o človekovih pravicah. Dosledno je namreč potrebno upoštevati ustavno načelo delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno vejo oblasti (drugi odstavek 3. člena Ustave RS), med katerimi je vzpostavljen ustrezen sistem zavor in ravnovesij.

Glede vaših navedb o domnevnih kaznivih dejanjih zoper vas pojasnjujemo, da ministrstvo ni organ odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj, temveč so za to z zakonom določeni policija (odkrivanje kaznivih dejanj in storilcev kaznivih dejanj), državna tožilstva kot samostojni državni organi v okviru pravosodja (usmerjanje policije pri odkrivanju kaznivih dejanj in storilcev kaznivih dejanj ter pregon storilcev kaznivih dejanj), ter neodvisna sodišča, ki preiskujejo kazniva dejanja (kazenska preiskava), preizkušajo kazenske obtožbe državnega tožilstva ter sodijo storilcem kaznivih dejanj. Če menite, da v zvezi z vašo zadevo obstojijo znaki kaznivega dejanja, predlagamo, da to naznanite pristojnim organom. Veljavni Zakon o kazenskem postopku (v nadaljevanju: ZKP) v 146. členu določa, da lahko vsakdo naznani kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti. Ovadba se v skladu s prvim odstavkom 147. člena ZKP poda pristojnemu državnemu tožilcu pisno ali ustno.

V kolikor ste mnenja, da vam je bila z ravnanjem države storjena škoda, imate skladno z določilom 26. člena Ustave Republike Slovenije, pravico do povrnitve škode, ki vam jo v zvezi z upravljanjem službe ali kakšne druge dejavnosti državnih organov s svojim protipravnim ravnanjem stori oseba ali organ, ki tako službo opravlja. 148. člen Obligacijskega zakonika pa določa, da pravna oseba odgovarja za škodo, ki jo povzroči organ tretji osebi pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem funkcij. Za obstoj odškodninske odgovornosti pa morajo biti kumulativno podane vse njene predpostavke in sicer: protipravno ravnanje, škoda, vzročna zveza med protipravnim ravnanjem in nastalo škodo ter odgovornost povzročitelja škode. Če manjka le ena izmed navedenih predpostavk, odškodninska odgovornost ni podana. Ravnanje pravosodnih in drugih državnih organov je protipravno, če postopajo v nasprotju s svojimi pooblastili, če določen predpis namenoma razlagajo v nasprotju z ustaljeno sodno prakso ali ne uporabijo povsem jasne določbe zakona.

Ministrstvo deluje in opravlja svoje naloge v okviru zakonsko določenih pristojnosti in ni pristojno podajati pravnih mnenj, niti dajati pravnih nasvetov strankam, ker bi to bilo nezakonito, saj nima položaja odvetniške službe. Svetujemo vam, da se v izogib izgubi pravic za pravno pomoč obrnete na vašega odvetnika, ki to dejavnost opravlja v skladu z veljavnim Zakonom o odvetništvu. V kolikor si zaradi slabih socialnih razmer ne morete poiskati pravne pomoči po odvetniku, vas seznanjamo z Zakonom o brezplačni pravni pomoči, po katerem lahko zaprosite za dodelitev brezplačne pravne pomoči.

S spoštovanjem,

Vojka KIRN ČELIGOJ
sekretarka – vodja sektorja

Pripravil: Damir Balažič, podsekretar